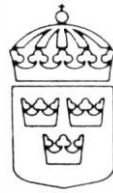

Motion till riksdagen

1988/89:A8

av Sonja Rembo m.fl. (m)

med anledning av prop. 1988/89:125 med förslag
om tilläggsbudget II till statsbudgeten för
budgetåret 1988/89

Mot.
1988/89
A8—11

Regeringen föreslår i propositionen att anslaget till lokaliseringsbidrag skall ökas med 150 miljoner kronor under innevarande budgetår. De projekt som kan erhålla stöd i enlighet med detta anslag är huvudsakligen större anläggningar.

Den av regeringen uppgivna orsaken till att anslaget behöver ökas är inte ökade regionalpolitiska problem, utan snarare minskade problem. I nuvarande konjunkturläge är det intressant även för en del företag inom stödområdena att expandera. Ansökningarna om lokaliseringsbidrag och offertstöd har därför enligt regeringen ökat.

Det är givetvis positivt att den goda världskonjunkturen även positivt påverkar företagen inom de delar av Sverige där sysselsättningsläget varit dåligt. Vi har i andra sammanhang påpekat att konkurrensförmågan i de regionalpolitiskt svaga delarna av landet ökar när sysselsättningsläget är gott i större delen av landet.

Dessa delvis förändrade konkurrensförhållanden motiverar dock inte att statsmakterna automatiskt ökar omfattningen av det regionalpolitiska stödet. I nuvarande konjunkturläge finns det anledning att tro att vissa investeringar kommer att genomföras även om regionalpolitiskt stöd inte skulle utgå.

Genom en flexibel tilldelning av medel bör det vara möjligt för SIND och länsstyrelserna att stödja huvuddelen av de projekt som nu är aktuella.

Den utvärdering av lokaliseringsbidragen som utfördes av SIND hösten 1988 visar att denna form av regionalpolitiskt stöd har uppenbara brister och att effekterna är tveksamma. Det förhållandet att anslaget för lokaliseringsbidrag under rådande högkonjunktur förbrukades under loppet av några månader, ger också underlag för att ifrågasätta om de bedömningar som ligger till grund för bidragen alltid är hållfasta.

För närvarande är systemet med lokaliseringsstöd föremål för utvärdering inom den regionalpolitiska kommittén. Det vore också, enligt vår mening, olyckligt att i detta läge utöka anslagen. Vi kan därför icke stödja regeringens förslag beträffande detta anslag.

Vi har vid ett flertal tillfällen stött en decentralisering av besluten beträffande de regionalpolitiska stöden. Det finns i de flesta fall tillgång till tillräcklig kompetens på länsnivå för att beslut om stöd skall kunna tas på den nivå. Det är givetvis i de flesta fall en fördel att besluten tas av personer som

har en god kunskap om förhållandena i regionen. Dessa bör också ta ett större ansvar för att stöden får en lämplig inriktning.

Regeringens förslag att det skänsanslaget skall förstärkas med 50 miljoner kronor ligger därför i linje med vår strävan att decentralisera besluten. När utskottet behandlade detta anslag hösten 1988, ansåg vi att regeringen borde återkomma till riksdagen med förslag om medelstillskott om detta skulle visa sig behövt. Det är också nödvändigt att resultatet av landsbygdkampanjen inte rinner ut i sanden på grund av akut medelbrist.

Vi biträder därför förslaget om ytterligare 50 miljoner kronor till det skänsanslaget.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen avslår regeringens förslag att till *Lokaliseringsbidrag, m.m.* på tilläggsbudget till statsbudgeten för budgetåret 1988/89 anvisa ett reservationsanslag av 150 000 000 kronor.

Stockholm den 7 april 1989

Sonja Rembo (m)

Anders G Högmark (m)

Mona Saint Cyr (m)

Erik Holmkvist (m)

Ulf Melin (m)

Charlotte Cederschiöld (m)

Lars Ahlström (m)